

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ם

נב' לא נגזרת נזירה על
דנים שבנים. ע"י הר"ם
בראשית ו ד"ה אשר נחזיר:

הגהות הב"ח

(ב) דברי ר' מאיר וכו'
דקשים:

לעזי רש"י

בינרלו"ש (בינריל"ש).
אגדים, חגורות.

מוסף דצ"ו

אין שקלי ודירי שקלי.
שלי חטפתי שאתה גולמו
חמתי (שבועות ז'ב).
ובחמס. חמסן ייזכ
דמי על סרחי של בעל
חפן (לעמך ז'ב). התם
העניינות. ר"ל דמתי

מקדשם נבשרן מקמי
הכי ונתנו להם מקדש
הכי קבלתם לנול דדה
לס קדושין אלהים
והיה כי יבנה
קני סדר וקדושין
בטיב גיטין וקדושין
על כל מקדשין לא יהא לו
עסק עמהן. והיה דין
בזה שם ימי אחר

ערוה וזה עיוות שלש יסל
ורמים בדמים נגעו. חזין
(הושע ד. ב.) תאכל

הואיל ואינו מתקיים כדרכי
(מכלל דרישא כי אמר לה כ
בגול בחמס וכוונבה כיצד כנו
לה בכסף קדושה ואמרה הן
והטעם דהואיל וכבר ה

כי אמרה לא נמי הוו קידושין. בתמיה: דשקא מיספקא. ולא רמא
 דקדאמא ה"ק לא אמרה רואה אני: לא כלום היא. דהאי דשקא משום
 דלא איכפת לה הוא: מי דמי. שמיקא דהכא לשמיקא דהתם: הפס.
 גבי כמי בפקדון משקרא בתורת שמירה קבילתיה כי הדר אמר

התקדשתי לו כי סכרה אי שדעא ליה כי
הילכך לא שדמינא ודאי דלא מחא
מאסוס דלא איכפת לה אכל גבי שפחא
דמיקרא בנזרות קידושין קבילתיה
והכי דליפתא ליה בה שיה פרוטה כי
הדר ואחר תקדוש בנזיר דלית בה אי
לא תיחא לה שדמינא דהא לא
נחיתא בשימיהא ומתלא שדמינא
ש"מ נחלית בנזירותין: דינא גמירי.
ידיעה כיון דלא קבלה שדמינא עלה
כי שדא ליה לו (מחללין): שמיע
גל. לא הוא אמר לו ולא אחר שמינא:
והוא לו. ואזכרה גיטא: וורשכי.
בינלול'ש: בול. דלא יסיד דמיין: חממן.
ידיע דמי אכל לא נהרלו עטליס
והמחול למכור: בדרשין. שדנר שדנר
קודם לו מתחילת להתקדש לו וההם
כי שקהא מאסוס דניחא לה שיהא:
גיטא מקדוש ססס. ולא אינערין
פלגוי ולמינר דכי אמרה לא אינה
מקדושתא שף הקטנים יודעים זו:
כי הסס. דנחמא ביהאי דלעיל
שבעת מתן מעות מקדושת: לא רשפא
דאשפיקס. וקבילתיה ואפ"ה אינה
מקדושת דדידה שקלה ולאחר מתן
מעות אפילו רשפא דלמרה אין לה
מקדושה דמיקרא קבילתיה בנזרה
וכי הדר אמרה אין לא קייסיה לה מירי:
וואלא קישא ס' כי. מסקנא דנחמא
מחללין: חללין: ונחללין: שמינא:
והוא לו. ואזכרה גיטא: וורשכי.

מקורש לאחר מתן
מקורשת מאי רצתה
רצתה דאמרה אין לא
אישתיקה הוו קידושי
כי התם אלא רצתה
דאישתיקה וקא תני
מעמא יכולה למימר
ואלא קשיא שדך ה
ובגניבה או שחטף
מקורשת אלא לאו
הא דלא שדך כי נח
ההוא מרבנן ור' יעקב
בפחות מש"פ כ' אין
אשה נקנית בפחות מ
ההיא בחליפין דר' יוחנן
וקאמרי הא דאמר
דאמרי לא דאמר

יותר מדור המבול שנאמר 'אלה וכחש ורצון וגנוב ורב יוסף מולדין בנין מנש' כהריון חובין על חובין ובה כחית השרה וכעוף השמים וגם דני הים יאספו שבים שנאמר 'מכל אשר בחברה מתו ולא דנים דעבד לכולהו לא סלקא דעתך דכתיב 'כי מפני

הַמֶּלֶךְ (שֶׁעַל־דָּבָר אֵלֶּה) אֵלֶּה וְכֹחֵשׁ. נִשְׁכַּנְתִּי לִסְקֶר. תִּרְגַּם יוֹנָתָן וְזוֹלִיִּרִין בְּיָמֵי מִנְשֵׁי כְּהֻנָּתוֹן. עַל הַיִּתָּן מִזִּסְטִין וְלִפִּי תַמְשֵׁן פִּרְיֵי הַגִּדְרֵי וְהִרְטוּ שְׁפִיטָה דְּמִיִּם עַד שֶׁנֶּעַם דָּס וְזֶה בְּדָם חֲבִירוֹ. תַּחֲרֹב וְיִגְדַּל הָאֵלֶּל כֹּה. יֵאָסֶפֶר. לִשׁוֹן מְלִיִּין כְּמוֹ אֶפֶס אִיִּסְפִּים (יִרְמְיָהוּ ח) (וְהַחֲשֵׁב ד' ע"ג).

וכן נראה דעת הר"ק שהביא אתון דרשמי לבו חשוש לו, דמה צורך להביא תיפוק לו מן
עצת חסד (מעות). ורש"י, ורמ"ס, ור"י שקל, ממי שחם ש"ל לקחתם ולא לקחתם במות
שחוק של מידה, אבל נולד אל חסד דאחרים אינה מקודשת אלא תראים הבעלים, גדול, אל לה
אניס בשחוק של מעט מעות דאחרים נתיב נתיב חסד ואל יוכל למסור ור"י שקל, ורמ"ס
אלה להמסור, כי במות רושבי נקלחם ואל לה וא"ל למסור של נתיבם, ואל יצטרך, כי

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

29

כשם שאין האשה נקנית בנחות משוה פרוטה כך אין הקרקע נקנית ב"י מימה דה"ל למדק ארסכא דהא קנינא אשה לא ידיעין אלא משדה ושמן ו"ל דלית ליה ג"ש דקחיה קימה אלא נפקא ליה ממיאמה ומ"ס ח"ג ו"ל דלדורמיה דמג' יתקעט אפסכטוט מחילה דכ"ה' י'זנדנרס (דף כה) כשם שנדר שגגות ומתרות כך שצעות שגגות ומתרות ואע"ל דנדר לא ידיעין אלא משצעות דמצי' להלם כצעות פט' לאטס (שצעות טו. פ.) :

מִשְׁמִיחַ דָּרַב הוּנָא
דְּמִי תַחֵם בְּתוֹרַת
עֲבָרָה אִי שְׂרִינָא
לְהוּ

הנה בתורת קודש
 יתא דלא יתא
 יא אמו כוליה נשי
 שדינא להו ומהברי
 שלחה רב אחא בר
 ג מאי שלח ליה אנן
 ב הונא בריה דרב
 כו חושו לה "ההיא
 "וורשכי אחא ההוא
 נה אמרה ליה הבה

המחשבות הקדומות נעשות הנה דבריהם
אם הקריאה בעולם האדם האמיתי
אחרים הדם פירן בפרק תמיד ששט
(שס) ומי קריאה והמחשבות והקריאה את
אשר למחשבות (אשר) מה פירן כי
ויחזיקו כי זה אף של המחשבות

בין שרדך ודלא שרדך
סלע זו שאני חייב
חקדשי לי בו בשעת
שש לא רצתה אינה
לא רצתה אינה

תהיה דהוי עיכובת כדמוכת בפק
דמנחות (דף ה.) אבל בעלמא אמרין
סדיענד קרבה שפיר אי"ל דלפי
המסקנא דהתם (פסחים נט.) ניחא
דקמאר (ובדיעבד נמי) דאז נחשו
דכתיב והעלה דמשמע שבעלה כבר
ומעתה ליפין בעלמא מיינה מזנין
אז דמאחר דגלי לן בעלמורע
דדיענד קרבה הוא הדין בעלמא:^א
מלוה

ע' מ'ה' ד'ש'ר'ך' ^אע' ^בפ'ה'ה' ד'כ' א'ס'י' ע'י'לו ר'ב'נ' ל'נ'ק'ו'ס'י'נ'ה'ו' ל'ש'מ'ע'ת'ת'ה'ו' א"ל' ^אש'מ'ה'ה' ר'ב' א"ר' א'ס'י' א"ר' מ'נ' כ'ש'ם' ש'א'ן' א'ש'ה' נ'ק'י'ת' ^אק'ע' נ'ק'י'ת' ב'פ'ח'ו'ת' מ'ש"פ' א'מ'רו' ל'ה' ו'ה'ת'נ'י'א' א'ע"פ' ש'א'ן' ^אז'ו'ה' פ'רו'מ'ה' ק'ר'ק'ע' נ'ק'י'ת' ב'פ'ח'ו'ת' מ'ש"פ' א"ל' כ'י' ת'נ'י'א' ^אי'ק'ו'נ'י' ב'כ'ל'י' ו'א'ע"פ' ש'א'ן' כ'ו' ש'ו'ה' פ'רו'מ'ה' ה'ר'ר' י'ח'ב'י' ^אכ' י'ה'ו'ד'ה' א'מ'ר' ש'מו'אל' כ"ל' ש'א'נ'ו' י'ו'ד'ע' ב'ט'י'ב' ג'ט'י'ן' ^אס'ב' ע'מ'ה'ן' א'מ'ר' ר' א'ס'י' א'מ'ר' ר'ב'י' י'ו'ח'נ'ן' ו'ק'ש'ן' ל'ע'לו'ם' ^אא'ו'ף' פ'ר'צ'ו' ד'ר'מ'י'ם' כ'ר'מ'י'ם' נ'ע'נו' מ'אי' מ'ש'מ'ע' כ'ר'מ'ת'ר'ג'ם' ^או'ס'י'פ'י'ן' ו'כ'ת'י'ב' ע'ל' כ'ן' ת'א'ב'ל' ה'א'ר'ץ' ו'א'מ'ל'ל' כ'ל' י'ו'ש'ב' ^אי'ג'ו' ו'א'ילו' כ'ד'ור' ה'מ'כ'ו'ל' ל"א' ג'ז'ר'ה' ג'ז'י'ר'ה' ע'ל' ד'ג'י'ם' ^אש'ב'י'ם' ו'א'ילו' ה'כ'א' א'פ'ילו' ד'ג'י'ם' ש'ב'י'ם' ^או'אי'א' ע'ד' ^אל'ה' א'ב'ל'ה' ה'א'ר'ץ' ו'אי'א' א'ל'ה' ל'ח'ו'ד' ו'ה'נ'ך' ל'ח'ו'ד'י'ה'ן' ^אמ'י'

אחרי דכל שתיקה דלאחר מתן מעות לאו כלום הוא, ואפילו קבלה בתורת קדושין. שם שזה פירושה במד' הדלכה כשמואל, ואיכא מ"ד דהואיל ואסיקנא בגמרא אנו לא שם ולא אתר משום אתון דשמיזי לכו חישו לה. חיישינן, וספק מינה אם קדשה ברבר שאינו בתוכו שיה פירושה אי חיישינן לרב הונא הריא מקדשת כספה ואם כן אתר וקידש תצא מזה

ד'שמואל. דעת ה"ר"ם כדכתבין דהלכתא כורבא כמו שביאר פר"ק (הכ"ה). הילכך אם אינו יושבין אבל אי אמרה הן (אינה) (היו) וראי מקדושת. קדשה בגזל. אסיקנא כפרקין דלקמן (ובגזל). דמי. חספין. היבב דמי. דמי. איכא מאן דאמר ששאלה אחר ששאלה אחר ורצה להתקדש לו בכסף. וכתבא אפי' שפירדו לו קדשין קודם שגולה. וכן נראה משלשן ה"ר"ם שכתב פ"ק (ה"א). וכן כוונתו של"ח וכו' במסדה דהני כשתת בהו מעות מנדשות. ואוקינאנא לעיל דאפסיתא. בתלית

עין משפט
נר מצוה

קמו א ב ג מיי פיה
מל' למה חיה י
סמך עשין חסד טושיע
לחיה סר כח עשין ב:
קיו ד ה מיי סס הל' יג
טושיע סס עשין ג:
קיר ו מיי פיה מל'
מחיה הל' ד סמך
עשין פס טושיע חסד סר
קל עשין ב:
קיר ו מיי סס פיה
ללה ו סמך סס
טושיע חסד שמת קלס
עשין ג:
קב ח טושיע לחיה
שמת מט עשין ג
ושמת קד כמדר הנט
עשין קל:

דה אור השלם

1. אֵלֶּה וְכֹחַ וְרִצְחֵם
וְגִבּוֹ וְנֶאֱמָר קִרְצוּ וְדַמִּים
כְּרִים נִגְזְרוּ: הַרְשֵׁעַ דַּרְבִּי
2. עַל כֵּן תִּתְּלֵךְ אֶת הָאֵרֶץ
וְאִמְלֵל כָּל יוֹשֵׁב בָּהּ
בְּחַתּוֹת הַשָּׂדֶה וּבִשְׂעֵהָ
וְהַשְׂקִים וְגַם דְּגֵי הַיָּם
יֵאָסֶפּוּ: הַרְשֵׁעַ דַּרְבִּי
3. כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ
חַיִּים בְּאִפּוֹ מִכָּל אֲשֶׁר
בְּקִרְבָּהּ מֵתָה:
כְּרִיתָם 1 כֵּב
4. כִּי מִנְאִפִּים מִלֵּאָה
הָאֵרֶץ בִּי מִפְּנֵי אֵלֶּה
אֲבִלָה הָאֵרֶץ וְכֹחַ נֹאֵת
מִדְּכָר וְתוֹחִי מִרְוֹתֵם
רָעָה וְגִבּוֹרֵתם לֹא כֵן:
יִימֵיהָ 2 כֵּ

וסף תוספות

א. לכל חייבי חטאת ועולה דכוותיה, ריטב"א.

וּמִי רִ"י חֹזֶק

פרוטה מקודשת קדוש
דאי, ואם בא אתר
וקרשה מקודשת לראשון.
וכן נראה מהל' הרים
שכתב [אישות מיה
הכיהן] ואמרה לו. [מבלל
דרשא. כי אמר לה בשעת
מתן מעות]. דינא גבייה.
כלומר וכי הנשים הן
קראות בדיני ממונות
שיוצעות שמה אדם

ליכס ויאבדו לא תהא

החיה (ד'ה) והחיה
הדומה ולא (ד'ה) והחיה
נמצית בקדושין, הלא
אין דרך אשה לדעת
דיני ממונות, שהרי
אנה מתעסקת בדברים,
כדאמרין בהראי בהאי
פירקא (להלן לה, א)
אבל דיני אימא אשה
דבר משא ומתן אינה אשה
לא, אבל במיד דמעשר
שני לא אונה הכי
כמו שבארנו בפרק
תענית, ובהראי אמרין
בפ' האיש מקדש (להלן
טז, א) אשה ידעת שאל
על שני מתחיל על
גדה, ולקבא כרכא ורב

לכך היא מקודשת מספק
 לן כלומר לא אמרה לנו
 יים ואינו שזה פרוטה ויש
 זה, ומשום דשמואל ליכא

תקיים אינה מקודשת כלל.
פרושי קא מפרש, קדשה
שגולה או שתמסה שיתגנו
ם לא שידך אותה מעולם.
ולא בתורת המיס.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones